

med de nuværende generelle EU-regler og de højere værdier for tilsætning af nitrit osv. og må acceptere dem i lovgivningen i Danmark – at det ikke vil kunne være en løsning, som den danske regering kan leve med? Og at hvis vi taber sagen, så må der altså ske noget afgørende? Så meget håber jeg i hvert fald at jeg kan få et tilsagn fra statsministeren om. Så må vi jo arbejde ud fra det grundlag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren har jo ret i, at Danmark altid skal være klassens duks og altid være den, der først er på banen for at gennemføre de regler, der er vedtaget i EU-regi, og det har statsministeren en holdning til.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren: Virker det ikke lidt underligt, at man i løbet af nogle ganske få dage, hvor landets fødevarerminister justerer sin kurs fra dag til dag og selv giver udtryk for bl.a. på tv, at han gør det, fordi han får ny rådgivning, han bliver klogere dag for dag – al ære og respekt for det – at man, samtidig med at man ikke føler sig tilstrækkelig orienteret om grundlaget, så alligevel skynder sig at skrive bekendtgørelsen om? Altså, hvorfor trækker man dog ikke vejret med hensyn til dét arbejde?

Finder statsministeren virkelig, at det fremmer Danmarks sag ved Domstolen, at vi skynder os, næsten før blækket er tørt på Kommissionens afgørelse, at indrette de danske regler, den danske bekendtgørelse, efter Kommissionens afgørelse? Eller mener statsministeren i virkeligheden ikke, at det selvfølgelig svækker Danmarks sag ved Domstolen, at vi i den grad skal skynde os med at få gennemført Kommissionens regler?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har aldrig hørt, at det skulle være et særskilt positivt argument ved en domstol, at man ikke overholder love og regler. Det har jeg aldrig hørt. Jeg forstår simpelt hen ikke det synspunkt. Mener spørgeren virkelig, at det vil være en særlig fordel for os at få en ny retssag på halsen? Skulle det være en særlig fordel, når vi anlægger sag ved EF-Domstolen? Jeg kan slet ikke forstå argumentet, så jeg vil springe let og elegant over det.

Så vil jeg sige én ting til hr. Thulesen Dahl: Fortæl nu ude i hele landet, at den dygtige fødevarerminister og de ansvarlige brancheorganisationer har nået en gensidig forståelse. Bran-

cheorganisationerne har så sent som i går fortalt fødevarerministeren og regeringen – og det har da også stået i enkelte aviser – at danske forbrugere, når de kommer i detailhandelen, efter brancheorganisationernes tilsagn kan købe danske varer og andre varer, som lever op til det nitrit-, nitrat- og sulfidindhold, som vi ønsker skal respekteres. Det synes jeg er et rigtig glædeligt budskab, og det hører med til den ansvarlighed, som præger en lang række parter i det danske samfund.

Til hr. Keld Albrechtsen: Må jeg sige om sagen, at det jo ikke er sådan, at vi forestiller os, at alting går i stå i den periode, hvor EF-Domstolen behandler sagen. Vi agter at bruge perioden, hvor sagen behandles ved EF-Domstolen, aktivt og offensivt, agter i den her periode at mase på for at få bedre standarder på miljøområdet, også når det gælder de sunde fødevarer, og agter at presse på i forhold til Kommissionen i øvrigt for i givet fald at få sagen revurderet. Så det bliver et aktivt arbejde, og det bliver et intenst arbejde, både i forhold til EF-Domstolen, men sideløbende hermed også i forhold til de andre niveauer, jeg har talt om, regeringens mellemkomst og andre kontakter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 294

5) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen fastholde de danske regler om tilsætning af nitrit m.v. i fødevarer og gøre dette, uanset at Kommissionen den 26. oktober 1999 sagde nej til Danmarks ansøgning om at anvende miljøgarantien?«

Skriftlig begrundelse

Med Kommissionens afgørelse må det anses for lidet sandsynligt, at madsminkesagen kan vindes ved EF-Domstolen. Det er derfor næppe klogt at rejse en sag imod Kommissionen ved EF-Domstolen, da en sådan sag med stor sandsynlighed kun yderligere vil styrke Kommissionens synspunkt og dermed cementere det danske nederlag. Dette skal ses i sammenhæng med, at Kommissionen forbereder en sag mod Danmark ved EF-Domstolen i øldåsesagen. Også denne sag må man desværre forvente at